

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 918/2012

z dne 5. julija 2012

o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 236/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o prodaji na kratko in določenih vidikih poslov kreditnih zamenjav v zvezi z opredelitvami pojmov, izračunom neto kratkih pozicij, kritimi posli kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev, pragovi za priglasitev, pragovi likvidnosti za odložitev omejitev, znatnimi padci vrednosti finančnih instrumentov in neugodnimi dogodki

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

temi določbami o prodaji na kratko, ki bi morale začeti veljati hkrati, bi bilo primerno vse določbe, potrebne za usklajitev z Uredbo (EU) št. 236/2012, vključiti v eno samo uredbo.

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 236/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o prodaji na kratko in določenih vidikih poslov kreditnih zamenjav ⁽¹⁾ ter zlasti členov 2(2), 3(7), 4(2), 7(3), 13(4), 23(7) in 30 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba (EU) št. 236/2012 določa nekatere ukrepe v zvezi s prodajo na kratko in posli kreditnih zamenjav. V skladu s členom 42 Uredbe (EU) št. 236/2012 je Komisija pooblaščen, da sprejema delegirane akte za dopolnitev določb navedene uredbe v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Ta delegirani akt dopolnjuje in spreminja nekatere ne bistvene elemente.

(2) Določbe iz te uredbe so med seboj tesno povezane, ker so prag za priglasitev in prag za objavo ter določanje nekritih poslov kreditnih zamenjav odvisni od opredelitve pojmov in metod za izračun kratkih pozicij, medtem ko so določbe o znatnih padcih vrednosti finančnih instrumentov in padcih likvidnosti trgov državnih vrednostnih papirjev ter določanje neugodnih dogodkov med seboj neločljivo povezane. Za zagotavljanje skladnosti med

(3) Uredba (EU) št. 236/2012 vsebuje nekatere opredelitve pojmov. Za dodatno pojasnitev in pravno gotovost bi bilo treba sprejeti dodatne določbe v zvezi z opredelitvijo pojmov iz člena 2(1), zlasti kadar se šteje, da fizična ali pravna oseba poseduje finančni instrument za namene opredelitve prodaje na kratko, in dodatno določiti, kdaj se šteje, da fizična ali pravna oseba „poseduje“ delnico ali dolžniški instrument za namene Uredbe (EU) št. 236/2012. Opredelitve so izbrane, da Uredba (EU) št. 236/2012 kljub različnemu pristopu zakonodaj držav članic na dosleden način zagotovi nameravan učinek. Koncepta lastništva in posedovanja vrednostnih papirjev trenutno nista usklajena v državah članicah, vendar se bodo določbe Uredbe (EU) št. 236/2012 uporabljale samo za prodajo na kratko in ne bodo posegale v prihodnji pravni razvoj, kot je usklajevanje zakonodaje.

(4) Uredba (EU) št. 236/2012 določa omejitve in obveznosti, kot so zahteve glede priglasitve in objave, in sicer za fizične ali pravne osebe, ki posedujejo neto kratke pozicije v delnicah in državnih vrednostnih papirjih ali sklenijo takšne pozicije. Način posedovanja dolgih in kratkih pozicij v delnicah in državnih vrednostnih papirjih je lahko zelo različen, prav tako pa se lahko tudi vrednost teh pozicij določi na različne načine. Za zagotovitev skladnega pristopa in izpolnitev cilja ukrepov v zvezi s kratkimi pozicijami v delnicah in državnih vrednostnih papirjih bi bilo zato treba dodatno določiti metodo za izračun neto kratkih pozicij. Do prodaj na kratko lahko pride prek enotnih instrumentov ali prek košaric

⁽¹⁾ UL L 86, 24.3.2012, str. 1.

državnih vrednostnih papirjev, zato je treba določiti način, kako so prodaje na kratko prek košaric vključene v te izračune. Da se zagotovi zanesljiv pristop za izračun neto kratkih pozicij, je treba uporabiti bolj restriktiven pristop pri določanju dolgih pozicij kot pri določanju kratkih pozicij v delnicah. Ker je vrednost nekaterih finančnih instrumentov odvisna od nihanja cene osnovnih instrumentov, je treba določiti, kako se to upošteva. Splošno sprejeta praksa je uporaba z delto prilagojene metodologije.

- (5) Neto kratke pozicije se izračunajo glede na dolge in kratke pozicije, ki jih ima fizična ali pravna oseba. Vendar ima lahko dolge in kratke pozicije več različnih subjektov v skupini ali pa so te lahko v različnih skladih, ki jih upravlja upravitelj sklada. Velike neto kratke pozicije je mogoče prikriti, če se porazdelijo med subjekte v skupini ali med različne sklade. Da bi se omejilo izogibanje ter se s priglasi tvami kratkih pozicij in poročanjem o njih zagotovila točna in reprezentativna slika stanja, bi bilo treba sprejeti podrobnejše določbe o metodi za izračun neto kratkih pozicij za subjekte v skupini in za upravitelje sklada. Za izvajanje teh določb je treba opredeliti pomen naložbene strategije za pojasnitev, katere kratke pozicije subjekta v skupini in katere kratke pozicije v skladih bi bilo treba združiti. Treba bi bilo tudi opredeliti tudi dejavnosti upravljanja, da se pojasni, katere kratke pozicije v skladih bi bilo treba združiti. Da se zagotovijo priglasi tve je treba določiti, katera podjetja v skupini ali v različnih skladih morajo izvesti izračune in priglasi tve.
- (6) Uredba (EU) št. 236/2012 določa omejitve glede sklepanja nekritih poslov kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev, dovoljuje pa sklepanje kritih poslov kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev za namene zakonitega zavarovanja. S kreditnimi zamenjavami državnih vrednostnih papirjev je mogoče zagotoviti zavarovanje za zelo različna sredstva in obveznosti, vendar pa je v veliko primerih morda težko razlikovati med zakonitim zavarovanjem in špekulacijami. Zato je treba podrobno in dodatno opredeliti, kdaj se lahko šteje, da so kreditne zamenjave državnih vrednostnih papirjev krite. Ko je treba dosledno določiti kvantitativno mero korelacije, bi bilo treba uporabiti preprost, splošno sprejet in razumljiv ukrep, kot je Pearsonov koeficient korelacije, ki se izračuna kot kovarianca dveh spremenljivk, ki se deli z zmnožkom njunega standardnega odmika. Usklajevanje sredstev in obveznosti, da bi ustvarili najboljše zavarovanje pred tveganjem, je v praksi težavno zaradi različnih značilnosti različnih sredstev in obveznosti, kot tudi nihanja njihovih vrednosti. Uredba (EU) št. 236/2012 zahteva sorazmeren pristop za ukrepe in pri opredelitvi nekritih poslov kreditnih zamenjav, zato bi bilo treba določiti, kako bi bilo treba sorazmeren pristop uporabiti za sredstva in obveznosti, ki so zavarovana s kritimi posli kreditnih zamenjav. Ker Uredba (EU) št. 236/2012 ne predpisuje določene stopnje potrebne korelacije za krito pozicijo v poslu kreditne zamenjave državnih vrednostnih papirjev, bi bilo treba določiti, da mora biti korelacija znatna.

- (7) V skladu z Uredbo (EU) št. 236/2012 bi morala fizična ali pravna oseba, ki ima v državnih vrednostnih papirjih neto kratko pozicijo, ki presega prag, te pozicije priglasi ti ustreznemu pristojnemu organu. Zato je treba ta prag ustrezno določiti. Minimalnih vrednosti, ki nimajo znatnega učinka na ustrezen trg državnih vrednostnih papirjev, naj ne bi bilo treba priglasi ti, pri določitvi praga pa bi bilo treba med drugim upoštevati likvidnost vsakega posameznega trga državnih obveznic in vrednost neporavnanih državnih vrednostnih papirjev ter cilje tega ukrepa.
- (8) Podatki, potrebni za izračun pragov za priglasi tve neto kratkih pozicij v zvezi z izdanimi državnimi vrednostnimi papirji, na datum začetka veljavnosti te uredbe ne bodo na voljo. Zato bi bilo treba pri določitvi začetnih pragov za priglasi tve na datum objave Uredbe najprej uporabiti merilo skupnega zneska neporavnanih izdanih državnih vrednostnih papirjev izdajatelja državnih vrednostnih papirjev, nato pa še merilo obstoja likvidnega terminskega trga za te državne vrednostne papirje. Popravljeni pragovi naj bi se določili, ko bodo na voljo ustrezni podatki za vsa merila.
- (9) Če likvidnost na trgu državnih vrednostnih papirjev pade pod določen prag, se lahko začasno odpravijo omejitve v zvezi z vlagatelji, ki sklepajo nekrite posle prodaje na kratko državnih vrednostnih papirjev, da se spodbudi likvidnost na tem trgu. Pristojni organi lahko v primeru znatnega padca vrednosti finančnega instrumenta na mestu trgovanja prepovedo ali omejijo prodajo na kratko tega finančnega instrumenta ali kako drugače omejijo transakcije z njim. Instrumenti so zelo različni, zato je treba določiti prag za vsako od različnih kategorij finančnih instrumentov, pri čemer je treba upoštevati njihove razlike, kot so razlike med instrumenti in v nestanovitnosti njihovih trgov.
- (10) Ta uredba ne določa praga za znaten padec vrednosti cene na enoto KNPVP, ki kotirajo na borzi, razen za indeksne investicijske sklade, ki so KNPVP, ker ne glede na to, da se lahko cena na mestu trgovanja prosto spreminja, zanjo velja pravilo iz Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) ⁽¹⁾, v skladu s katerim cene ostajajo primerljive s čisto vrednostjo sredstev KNPVP. Za znaten padec vrednosti izvedenih finančnih instrumentov ni določen noben drug prag, razen pragov iz te uredbe.

⁽¹⁾ UL L 302, 17.11.2009, str. 32.

(11) Ta uredba pojasnjuje pooblastila za posredovanje ustreznih pristojnih organov ter Evropskega organa za vrednostne papirje in trge (ESMA), ki je bil ustanovljen in izvaja svoja pooblastila v skladu z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, in sicer v primeru neugodnih dogodkov ali neugodnega razvoja. Seznam teh dogodkov je potreben, da se zagotovi skladen pristop, medtem ko se hkrati omogoči ustrezno ukrepanje v primeru nepredvidenih neugodnih dogodkov ali neugodnega razvoja.

(12) Zaradi pravne varnosti mora ta uredba začeti veljati na isti dan kot Delegirana uredba Komisije (EU) št. 919/2012 ⁽²⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNO

Člen 1

Vsebina

Ta uredba določa podrobna pravila, ki dopolnjujejo naslednje člene Uredbe (EU) št. 236/2012:

— člen 2(2) Uredbe (EU) št. 236/2012 v zvezi z dodatnimi opredelitvami lastništva in prodaje na kratko;

— člen 3(7) Uredbe (EU) št. 236/2012 v zvezi z dodatno opredelitvijo primerov in metod za izračun neto kratke pozicije in za opredelitev posedovanja;

— člen 4(2) Uredbe (EU) št. 236/2012 v zvezi z dodatno opredelitvijo nekritih pozicij v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev in metode izračuna za skupine in dejavnosti upravljanja sklada;

— člen 7(3) Uredbe (EU) št. 236/2012 v zvezi z dodatno opredelitvijo praga za priglasitev za znatne kratke pozicije v državnih vrednostnim papirjih;

— člen 13(4) Uredbe (EU) št. 236/2012 v zvezi z dodatno opredelitvijo praga likvidnosti za odložitev omejitev pri prodaji na kratko državnih vrednostnih papirjev;

— člen 23(7) Uredbe (EU) št. 236/2012 v zvezi z dodatno opredelitvijo pomena znatnega padca vrednosti finančnih instrumentov, razen likvidnih delnic;

— člen 30 Uredbe (EU) št. 236/2012 v zvezi z dodatno opredelitvijo meril in dejavnikov, ki jih je treba upoštevati pri določanju, v katerih primerih pride do neugodnih dogodkov ali neugodnega razvoja iz členov 18 do 21 ter člena 27 in ogroženosti iz točke (a) člena 28(2) Uredbe (EU) št. 236/2012.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljata naslednji opredelitvi pojmov:

(a) „skupina“ pomeni pravne subjekte, ki so odvisna podjetja v smislu člena 2(1)(f) Direktive 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, in eno samo fizično ali pravno osebo, ki nadzira tako podjetje;

(b) „nacionalni izdajatelj“ pomeni izdajatelja v smislu člena 2(1)(d)(i), (iv), (v) in (vi) Uredbe (EU) št. 236/2012.

POGLAVJE II

DODATNA OPREDELITEV POJMOV V SKLADU S ČLENOM 2(2) IN ČLENOM 3(7)(a)

Člen 3

Dodatna opredelitev izraza „lastništvo“ in opredelitev prodaje na kratko

1. Za namene opredelitve prodaje na kratko se šteje, da fizična ali pravna oseba poseduje finančni instrument, kadar je pravno ali dejansko lastništvo nad tem instrumentom skladno z zakonodajo, ki se uporablja za zadevno prodajo na kratko te delnice ali dolžniškega instrumenta. Če so fizične ali pravne osebe upravičeni lastniki delnice ali dolžniškega instrumenta, se šteje, da so v lasti končnega dejanskega lastnika, tudi kadar ima delnico ali dolžniški instrument zastopnik. Za namene tega člena je dejanski lastnik vlagatelj, ki prevzame ekonomsko tveganje za finančni instrument.

2. Za namene točk (i), (ii) in (iii) člena 2(1)(b) Uredbe (EU) št. 236/2012 „prodaja na kratko“ v smislu člena 2(1)(b) Uredbe (EU) št. 236/2012 ne vključuje:

(a) prodaje finančnih instrumentov, ki so bili preneseni na podlagi dogovora o posojanju vrednostnih papirjev ali pogodbe o začasnem nakupu in prodaji, pod pogojem, da bodo vrednostni papirji vrnjeni ali pa jih bo prenosnik pravočasno zahteval nazaj, da bo mogoče poravnavo izvesti do roka;

⁽¹⁾ UL L 331, 15.12.2010, str. 84.

⁽²⁾ Glej stran 16 tega Uradnega lista.

⁽³⁾ UL L 390, 31.12.2004, str. 38.

(b) prodaje finančnega instrumenta s strani fizične ali pravne osebe, ki je kupila finančni instrument pred prodajo, vendar tega finančnega instrumenta ob prodaji ni prevzela, pod pogojem, da bo izročitev zadevnega finančnega instrumenta izvedena pravočasno, da bo mogoče poravnavo izvesti do roka;

(c) prodaje finančnega instrumenta s strani fizične ali pravne osebe, ki je uveljavljala opcijo ali je vložila podoben zahtevek v zvezi s tem finančnim instrumentom, pod pogojem, da bo izročitev zadevnega finančnega instrumenta izvedena pravočasno, da bo mogoče poravnavo izvesti do roka.

Člen 4

Posedovanje

Za namene člena 3(2)(a) Uredbe (EU) št. 236/2012 se šteje, da fizična ali pravna oseba „poseduje“ delnico ali dolžniški instrument, v naslednjih primerih:

(a) fizična ali pravna oseba je lastnik delnice ali dolžniškega instrumenta v skladu s členom 3(1);

(b) obstaja izvršljiv zahtevek za prenos lastništva nad delnico ali dolžniškim instrumentom na fizično ali pravno osebo v skladu z zakonodajo, ki se uporablja za ustrezno prodajo.

POGLAVJE III

NETO KRATKE POZICIJE V SKLADU S ČLENOM 3(7)(b)

Člen 5

Neto kratke pozicije v delnicah – dolge pozicije

1. Posedovanje delnice na podlagi dolge pozicije v košarici delnic se v zvezi s to delnico prav tako upošteva, če je zadevna delnica zastopana v tej košarici.

2. Vsaka izpostavljenost prek finančnega instrumenta, ki ni delnica in na podlagi katerega se doseže finančna korist v primeru zvišanja cene delnice, kakor je opredeljeno v členu 3(2)(b) Uredbe (EU) št. 236/2012, pomeni vsako izpostavljenost delniškemu kapitalu prek katerega koli instrumenta ali več instrumentov iz dela 1 Priloge I.

Izpostavljenost iz prvega pododstavka je odvisna od vrednosti delnice, za katero je treba izračunati neto kratko pozicijo in na podlagi katere se doseže finančna korist v primeru zvišanja cene ali vrednosti delnice.

Člen 6

Neto kratke pozicije v delnicah – kratke pozicije

1. Prodaja na kratko delnice prek prodaje na kratko košarice delnic se v zvezi s to delnico prav tako upošteva, če je zadevna delnica zastopana v tej košarici.

2. Kadar se na podlagi pozicije v finančnem instrumentu, vključno z instrumenti iz dela 1 Priloge I, doseže finančna korist v primeru znižanja cene ali vrednosti delnice, se za namene člena 3(1)(a) in (3) Uredbe (EU) št. 236/2012 ta pozicija upošteva pri izračunu kratke pozicije.

Člen 7

Neto kratke pozicije v delnicah – splošno

Pri neto kratkih pozicijah iz členov 5 in 6 se upoštevata naslednji merili: (a) ni pomembno, ali je bila dogovorjena denarna poravnava ali fizična izročitev osnovnih sredstev;

(a) ni pomembno, ali je bila dogovorjena denarna poravnava ali fizična izročitev osnovnih sredstev;

(b) kratke pozicije v finančnih instrumentih, na podlagi katerih je mogoče vložiti zahtevek za neizdane delnice in ki zagotavljajo pravico do vpisa, zamenljive obveznice in drugi primerljivi instrumenti se pri izračunu neto kratke pozicije ne štejejo kot kratke pozicije.

Člen 8

Neto kratke pozicije v državnih vrednostnih papirjih – dolge pozicije

1. Za namene tega člena in Priloge II določena cena pomeni donos, kadar pa eno od ustreznih sredstev ali obveznosti nima donosa ali pa donos ni primeren za primerjavo med ustreznimi sredstvi ali obveznostmi, potem ta pomeni ceno. Posedovanje instrumenta državnega vrednostnega papirja na podlagi dolge pozicije v košarici državnih dolžniških instrumentov različnih izdajateljev državnih vrednostnih papirjev se v zvezi s tem državnim vrednostnim papirjem prav tako upošteva, če je zadevni državni vrednostni papir zastopan v tej košarici.

2. Za namene člena 3(2)(b) Uredbe (EU) št. 236/2012 vsaka izpostavljenost prek instrumenta, ki ni državni vrednostni papir in na podlagi katerega se doseže finančna korist v primeru zvišanja cene državnega vrednostnega papirja, pomeni vsako izpostavljenost prek katerega koli instrumenta ali več instrumentov iz dela 2 Priloge I, pod pogojem, da je njihova vrednost odvisna od vrednosti državnega vrednostnega papirja, v zvezi s katerim je treba izračunati neto kratko pozicijo in na podlagi katerega se doseže finančna korist v primeru zvišanja cene ali vrednosti državnega vrednostnega papirja.

3. V primeru visoke korelacije v skladu s členom 3(5) Uredbe (EU) št. 236/2012 ter odstavkoma 4 in 5 je vsako neto posedovanje državnega vrednostnega papirja izdajatelja vrednostnega papirja, ki je v visoki korelaciji s ceno državnega vrednostnega papirja v kakršni koli kratki poziciji, vključeno v izračun dolge pozicije. To ne vključuje instrumentov državnih vrednostnih papirjev, ki jih izdajo izdajatelji zunaj Unije.

4. Pri sredstvih z likvidno tržno ceno se visoka korelacija med ceno dolžniškega instrumenta drugega izdajatelja državnega vrednostnega papirja in ceno dolga določenega izdajatelja državnega vrednostnega papirja izračuna na podlagi preteklih podatkov, pri čemer se uporabijo dnevni združeni ponderirani podatki za 12-mesečno obdobje pred pozicijo v državnem vrednostnem papirju. Pri sredstvih, za katera likvidni trg ne obstaja, ali kadar so podatki o gibanju cen na voljo za obdobje, krajše od 12 mesecev, se uporabi ustrezen približek za podobno dolgo obdobje.

5. Za namene člena 3(5) Uredbe (EU) št. 236/2012 se šteje, da ima dolžniški instrument visoko korelacijo z izdanim državnim vrednostnim papirjem, kadar je Pearsonov koeficient korelacije med ceno dolžniškega instrumenta drugega izdajatelja državnega vrednostnega papirja in ceno določenega državnega vrednostnega papirja v zadevnem obdobju vsaj 80 %.

6. Če nato pozicija v tekočem 12-mesečnem časovnem obdobju ni več v visoki korelaciji, se državni vrednostni papirji izdajatelja državnih vrednostnih papirjev, ki je bil nekdaj v visoki korelaciji, ne upoštevajo več pri izračunu dolge pozicije. Vendar se ne šteje, da pozicije niso več v visoki korelaciji, če raven korelacije državnega vrednostnega papirja v obdobju, ki ni daljše od 3 mesecev, začasno pade pod raven iz odstavka 4, pod pogojem, da je ta koeficient korelacije v tem trimesečnem obdobju vsaj 60 %.

7. Pri izračunu neto kratkih pozicij ni pomembno, ali je bila dogovorjena denarna poravnava ali fizična izročitev osnovnih sredstev.

Člen 9

Neto kratke pozicije v državnih vrednostnih papirjih – kratke pozicije

1. Prodaja na kratko državnega vrednostnega papirja prek prodaje košarice državnih vrednostnih papirjev se v zvezi s tem državnim vrednostnim papirjem prav tako upošteva, če je zadevni državni vrednostni papir zastopan v tej košarici.

2. Kadar se na podlagi pozicije v instrumentu, vključno z instrumenti iz člena 8(2), doseže finančna korist v primeru znižanja cene ali vrednosti državnega vrednostnega papirja, se za namene člena 3(1)(a) in (3) Uredbe (EU) št. 236/2012 ta pozicija upošteva pri izračunu kratke pozicije.

3. Vse kreditne zamenjave državnih vrednostnih papirjev, ki se sklicujejo na izdajatelja državnega vrednostnega papirja, se upoštevajo pri izračunu neto kratkih pozicij v tem državnem vrednostnem papirju. Prodaje kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev se štejejo kot dolge pozicije, nakupi kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev pa se štejejo kot kratke pozicije.

4. Če se s pozicijo v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev varuje pred tveganjem, ki ni referenčni državni vrednostni papir, vrednosti zavarovanega tveganja ni mogoče šteti kot dolgo pozicijo za namene izračuna, ali ima

fizična ali pravna oseba neto kratko pozicijo v izdanem državnem vrednostnem papirju izdajatelja državnih vrednostnih papirjev.

5. Pri izračunu neto kratkih pozicij ni pomembno, ali je bila dogovorjena denarna poravnava ali fizična izročitev osnovnih sredstev.

Člen 10

Metoda za izračun neto kratkih pozicij v delnicah

1. Za namene izračuna neto kratke pozicije v delnicah v skladu s členom 3(4) Uredbe (EU) št. 236/2012 se uporablja model, prilagojen z delto, za delnice iz Priloge II.

2. Pri vseh izračunih dolgih in kratkih pozicij v istih delnicah, ki jih opravi fizična ali pravna oseba, se uporabijo iste metode.

3. Pri izračunu neto kratkih pozicij se upoštevajo transakcije z vsemi finančnimi instrumenti, s katerimi se doseže finančna korist v primeru spremembe cene ali vrednosti delnice, ne glede na to, ali se z njimi trguje na mestu trgovanja ali zunaj njega.

Člen 11

Izračun neto kratkih pozicij v državnih vrednostnih papirjih

1. Za namene člena 3(5) Uredbe (EU) št. 236/2012 se pri izračunu neto kratkih pozicij v državnih vrednostnih papirjih upoštevajo transakcije z vsemi finančnimi instrumenti, s katerimi se doseže finančna korist v primeru spremembe cene ali donosa državnega vrednostnega papirja. Za državne vrednostne papirje se uporabi model, prilagojen z delto, iz Priloge II.

2. V skladu s členom 3(6) Uredbe (EU) št. 236/2012 se pozicije izračunajo za vsakega posameznega izdajatelja državnega vrednostnega papirja, v katerem ima fizična ali pravna oseba kratko pozicijo.

POGLAVJE IV

NETO KRATKE POZICIJE V SKLADIH ALI SKUPINAH V SKLADU S ČLENOM 3(7)(c)

Člen 12

Metoda za izračun pozicij v zvezi z dejavnostmi upravljanja, povezanimi z več skladi ali upravljanimi portfelji

1. Izračun neto kratke pozicije v zvezi s posameznim izdajateljem se opravi v skladu s členom 3(7)(a) in (b) Uredbe (EU) št. 236/2012 za vsak posamezen sklad, ne glede na njegovo pravno obliko, in za vsak upravljeni portfelj.

2. Za namene členov 12 in 13 se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „naložbena strategija“ pomeni strategijo upravljalnega organa v zvezi s posameznim izdajateljem, ki želi pridobiti neto kratko ali neto dolgo pozicijo prek transakcij z različnimi finančnimi instrumenti, ki jih izda zadevni izdajatelj ali ki so povezane z njim;

(b) „dejavnosti upravljanja“ pomenijo upravljanje skladov ne glede na njihovo pravno obliko in upravljanje portfeljev v skladu s pooblastili strank po lastni presoji za vsako stranko posebej, pri čemer taki portfelji zajemajo enega ali več finančnih instrumentov;

(c) „upravljalni organ“ pomeni pravno osebo ali subjekt, vključno s sektorjem, enoto ali oddelkom, ki po lastni presoji upravlja sklade ali portfelje v skladu s pooblastili.

3. Upravljalni organ združi neto kratke pozicije upravljanih skladov in portfeljev, za katere uporablja enako naložbeno strategijo v zvezi s posameznim izdajateljem.

4. Upravljalni organ pri uporabi metode, opisane zgoraj:

(a) upošteva pozicije skladov in portfeljev, upravljanje katerih so nanj prenesle tretje strani;

(b) izključi pozicije skladov in portfeljev, upravljanje katerih je prenesel na tretje strani.

Upravljalni organ poroča o neto kratkih pozicijah, ki izhajajo iz odstavkov 3 in 4, ter jih po potrebi razkrije, ko je dosežen ali presežen ustrezen prag za priglasitev ali razkritje v skladu s členi 5 do 11 Uredbe (EU) št. 236/2012.

5. Kadar en sam pravni subjekt opravlja dejavnosti upravljanja skupaj z drugimi dejavnostmi, ki niso povezane z upravljanjem, metodo iz odstavkov 1 do 3 uporabi le za svoje dejavnosti upravljanja, pri čemer poroča o posledičnih neto kratkih pozicijah in jih razkrije.

6. Za svoje dejavnosti, ki niso povezane z upravljanjem in na podlagi katerih subjekt poseduje kratke pozicije za svoj račun, zadevni pravni subjekt izračuna neto kratko pozicijo v zvezi s posameznim izdajateljem v skladu s členom 3(7)(a) in (b) Uredbe (EU) št. 236/2012, pri čemer poroča o posledičnih neto kratkih pozicijah in jih razkrije.

Člen 13

Metoda za izračun pozicij v zvezi s pravnimi subjekti v skupini, ki imajo dolge ali kratke pozicije v zvezi s posameznim izdajateljem

1. Izračun neto kratke pozicije se v skladu s členom 3(7)(a) in (b) Uredbe (EU) št. 236/2012 opravi za vsak pravni subjekt iz skupine. Ustrezen pravni subjekt ali skupina, del katere je ta subjekt in ki deluje v njegovem imenu, poroča o neto kratki poziciji v zvezi s posameznim izdajateljem in jo razkrije, ko je dosežen ali presežen prag za priglasitev ali razkritje. Kadar je en

ali več pravnih subjektov iz skupine upravljalni organ, ti subjekti uporabijo metodo iz člena 12(1) do (4) za dejavnosti upravljanja sklada ali portfelja.

2. Neto kratke in dolge pozicije vseh pravnih subjektov iz skupine se združijo in pobotajo, razen pozicij upravljalnih organov, ki izvajajo dejavnosti upravljanja. Skupina poroča o neto kratki poziciji v zvezi s posameznim izdajateljem in jo po potrebi razkrije, ko doseže ali preseže ustrezen prag za priglasitev ali razkritje.

3. Kadar neto kratka pozicija doseže ali preseže prag za priglasitev v skladu s členom 5 ali prag za razkritje v skladu s členom 6 Uredbe (EU) št. 236/2012, pravni subjekt v skupini v skladu s členi 5 do 11 Uredbe (EU) št. 236/2012 poroča o svoji neto kratki poziciji v zvezi s posameznim izdajateljem in jo razkrije, pri čemer to pozicijo izračuna v skladu z odstavkom 1, če nobena neto kratka pozicija na ravni skupine, izračunana v skladu z odstavkom 2, ne doseže ali preseže praga za priglasitev ali razkritje. Pravni subjekt, določen za ta namen, poroča o neto kratki poziciji na ravni skupine v zvezi s posameznim izdajateljem in jo po potrebi razkrije, pri čemer jo izračuna v skladu z odstavkom 2, če:

(i) noben pravni subjekt iz skupine ni dosegel ali presegel praga za priglasitev ali razkritje;

(ii) sta prag za priglasitev ali razkritje hkrati dosegla ali presegla skupina in kateri koli pravni subjekt iz te skupine.

POGLAVJE V

KRITI POSLI KREDITNIH ZAMENJAV DRŽAVNIH VREDNOSTNIH PAPIRJEV V SKLADU S ČLENOM 4(2)

Člen 14

Primeri, ki ne spadajo med nekrите pozicije v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev

1. V naslednjih primerih se pozicija v poslu kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev ne šteje za nekrіto pozicijo v skladu s členom 4(1) Uredbe (EU) št. 236/2012:

(a) v zvezi z zavarovanji pred tveganji za namen člena 4(1)(b) Uredbe (EU) št. 236/2012 se posel kreditne zamenjave državnih vrednostnih papirjev ne šteje za nekrіto pozicijo v skladu s členom 4(1) Uredbe (EU) št. 236/2012 in je namenjen zavarovanju pred tveganjem zmanjšanja vrednosti sredstev ali obveznosti, ki je v korelaciji s tveganjem zmanjšanja vrednosti državnega vrednostnega papirja, na katerega se posel kreditne zamenjave sklicuje, in kadar se ta sredstva ali obveznosti nanašajo na subjekte javnega ali zasebnega sektorja v isti državi članici.

(b) pozicija v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev, v kateri se sredstva ali obveznosti nanašajo na subjekte javnega ali zasebnega sektorja v isti državi članici kot referenčni državni vrednostni papir za posel kreditne zamenjave, se ne šteje za nekrito pozicijo v skladu s členom 4(1) Uredbe (EU) št. 236/2012, kadar:

(i) se nanaša na državo članico, vključno s katerim koli ministrstvom, agencijo ali pravno osebo s posebnim namenom listinjenja države članice, v primeru zvezne države članice pa na eno od zveznih enot;

(ii) se uporablja za zavarovanje katerih koli sredstev ali obveznosti, ki opravijo korelacijski preskus iz člena 18.

(c) pozicija v poslu kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev, pri kateri se sredstva ali obveznosti nanašajo na izdajatelja državnih vrednostnih papirjev, pri čemer je referenčni državni vrednostni papir za posel kreditne zamenjave porok ali delničar, se ne šteje za nekrito pozicijo v skladu s členom 4(1) Uredbe (EU) št. 236/2012, kadar:

(i) se nanaša na državo članico;

(ii) se uporablja za zavarovanje katerih koli sredstev ali obveznosti, ki opravijo korelacijski preskus iz člena 18.

2. Za namene odstavka 1(a) med vrednostjo zavarovanega sredstva ali obveznosti in vrednostjo referenčnega državnega vrednostnega papirja obstaja korelacija, kakor je opredeljeno v členu 18.

Člen 15

Primeri, ki ne spadajo med nekrute pozicije v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev, kadar ima dolžnik podružnice v več državah članicah ali kadar se sredstva ali obveznosti nahajajo v več državah članicah

1. Kadar ima dolžnik ali nasprotna stranka sredstev ali obveznosti podružnice v več državah članicah, se pozicija v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev v skladu s členom 4(1) Uredbe (EU) št. 236/2012 in pod pogojem, da je korelacijski preskus iz člena 18 te uredbe v vsakem primeru opravljen, ne šteje za nekrito pozicijo v naslednjih primerih:

(a) kadar se matična družba nahaja v eni državi članici, odvisna družba pa v drugi državi članici, pri čemer je odvisna družba prejela posojilo. Kadar matična družba eksplicitno ali implicitno kreditno podpira odvisno družbo, je posle kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev dovoljeno kupiti v državi članici matične družbe in ne odvisne družbe;

(b) kadar obstaja matična družba, ki ima v lasti ali nadzoruje odvisno delujočo družbo v različnih državah članicah. Če je matična družba izdajateljica obveznice, zavarovana sredstva in prihodki pa so v lasti odvisne družbe, je dovoljen nakup poslov kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev, ki se nanašajo na državo članico odvisne družbe;

(c) za zavarovanje izpostavljenosti do družbe v eni državi članici, ki je vlagala v državne vrednostne papirje druge države članice v takšnem obsegu, da bi to na zadevno družbo v primeru znatnega padca vrednosti državnega vrednostnega papirja druge države članice zelo vplivalo, pod pogojem, da ima družba podružnice v obeh državah članicah. Kadar je korelacija med tem tveganjem in vrednostnimi papirji druge države članice večja od korelacije med tem tveganjem in vrednostnimi papirji države članice, v kateri ima družba sedež oz. podružnico, je dovoljeno kupiti posle kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev, ki se sklicujejo na drugo državo članico.

2. Pozicija v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev se v skladu s členom 4(1) Uredbe (EU) št. 236/2012 in pod pogojem, da je vedno izpolnjen korelacijski test iz člena 18 te uredbe, ne šteje za nekrito pozicijo v naslednjih primerih:

(a) kadar je dolžnik ali nasprotna stranka zavarovanega sredstva ali obveznosti družba, ki posluje po vsej Uniji, ali kadar se zavarovana izpostavljenost nanaša na Unijo ali države članice euroobmočja, je dovoljeno zavarovanje na podlagi ustreznega evropskega indeksa ali indeksa euroobmočja za posle kreditnih zamenjav državnih obveznic;

(b) kadar je nasprotna stranka zavarovanega sredstva ali obveznosti nadnacionalni izdajatelj, je dovoljeno zavarovanje tveganja nasprotne stranke z ustrezno izbrano košarico poslov kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev, ki se sklicujejo na poroke ali delničarje tega subjekta.

Člen 16

Utemeljitev nekritih pozicij v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev

Vsaka fizična ali pravna oseba, ki sklene pozicijo v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev, pristojnemu organu na njegovo zahtevo:

(a) utemelji, kateri primeri iz člena 15 so bili izpolnjeni v času sklenitve pozicije;

(b) dokaže skladnost s korelacijskim preskusom iz člena 18 in zahtevami glede sorazmernosti iz člena 19 v zvezi z navedeno pozicijo v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev vedno, ko poseduje to kreditno zamenjavo državnih vrednostnih papirjev.

Člen 17

Zavarovana sredstva in obveznosti

Sredstva in obveznosti je mogoče zavarovati prek pozicije v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev, če so izpolnjeni pogoji iz členov 15 in 18 ter Uredbe (EU) št. 236/2012, v naslednjih primerih:

- (a) dolga pozicija v državnem vrednostnem papirju zadevnega izdajatelja;
 - (b) vse pozicije ali portfelji, uporabljeni v okviru zavarovanja pred izpostavljenostjo v zvezi z izdajateljem državnih vrednostnih papirjev, na katere se sklicujejo posli kreditnih zamenjav;
 - (c) vsa sredstva ali obveznosti, ki se nanašajo na subjekte javnega sektorja v državi članici, na katero se državni vrednostni papir v poslu kreditne zamenjave sklicuje. Sem spadajo izpostavljenosti centralni, regionalni in lokalni upravi, subjektom javnega sektorja ali vse izpostavljenosti, za katere jamči referenčni subjekt, pri čemer lahko vključujejo finančne pogodbe, portfelj sredstev ali finančnih obveznosti, transakcije z obrestno ali valutno zamenjavo, za katere se posel kreditne zamenjave državnih vrednostnih papirjev uporabi kot orodje upravljanja tveganja nasprotne stranke za zavarovanje pred izpostavljenostjo pri finančnih in zunanjetrgovinskih pogodbah;
 - (d) izpostavljenosti subjektom zasebnega sektorja, ustanovljenim v državi članici, na katero se posel kreditne zamenjave državnih vrednostnih papirjev sklicuje. Zadevne izpostavljenosti vključujejo posojila, kreditna tveganja nasprotne stranke (vključno z morebitno izpostavljenostjo, za katero je potreben regulatorni kapital), terjatve in jamstva, pri čemer niso omejena nanje. Sredstva in obveznosti vključujejo finančne pogodbe, portfelj sredstev ali finančnih obveznosti, transakcije z obrestno ali valutno zamenjavo, za katere se posel kreditne zamenjave državnih vrednostnih papirjev uporabi kot orodje upravljanja tveganja nasprotne stranke za zavarovanje pred izpostavljenostjo pri finančnih in zunanjetrgovinskih pogodbah, pri čemer niso omejeni nanje;
 - (e) vse posredne izpostavljenosti kateremu koli navedenemu subjektu, ki nastanejo zaradi izpostavljenosti indeksom, sklantom ali pravnim osebam s posebnim namenom listinjenja.
- (b) kvalitativni korelacijski preskus se šteje za opravljenega, kadar obstaja znatna korelacija, ki pomeni korelacijo, ki temelji na ustreznih podatkih in ni dokaz za zgolj začasno odvisnost. Korelacija se izračuna na podlagi preteklih podatkov za 12 mesecev trgovanih dni pred začetkom pozicije v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev, ponderiranih glede na zadnje obdobje. Drugo časovno obdobje se uporabi, če se dokaže, da so bili prevladujoči pogoji v tem obdobju podobni pogojem v času začetka pozicije v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev ali pogojem, ki bi veljali v času zavarovanja izpostavljenosti. Pri sredstvih, ki nimajo likvidne tržne cene, ali kadar podatki o gibanju cen niso na voljo za dovolj dolgo obdobje, se uporabi ustrezen približek.
2. Korelacijski preskus iz odstavka 1 se šteje za opravljenega, če se lahko dokaže, da:
- (a) se zavarovana izpostavljenost nanaša na družbo, ki je v lasti izdajatelja državnih vrednostnih papirjev, v kateri ima izdajatelj državnih vrednostnih papirjev večino delniškega kapitala z glasovalno pravico ali za katere dolgove jamči izdajatelj državnih vrednostnih papirjev;
 - (b) se zavarovana izpostavljenost nanaša na regionalno, lokalno ali občinsko upravo države članice;
 - (c) se zavarovana izpostavljenost nanaša na družbo, katere denarni tokovi so zelo odvisni od pogodb izdajatelja državnih vrednostnih papirjev ali projekta, ki ga v celoti ali znatno financira ali zavaruje izdajatelj državnih vrednostnih papirjev, na primer infrastrukturnega projekta.
3. Zadevna stranka na zahtevo zadevnega pristojnega organa dokaže, da je bil korelacijski preskus v času sklenitve pozicije v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev opravljen.

Člen 19

Sorazmernost

1. Kadar pri določanju, ali je velikost pozicije v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev sorazmerna z velikostjo zavarovanih izpostavljenosti, popolno zavarovanje ni mogoče, se popolno ujemanje ne zahteva, pri čemer se v skladu z odstavkom 2 dovoli omejeno prekomerno dodeljevanje. Zadevna stranka na zahtevo pristojnega organa utemelji, zakaj popolno ujemanje ni bilo mogoče.
2. Kadar to opravičuje narava zavarovanih sredstev in obveznosti ter njihov odnos do vrednosti obveznosti državnih vrednostnih papirjev, ki spadajo v okvir posla kreditne zamenjave, se z večjo vrednostjo posla kreditne zamenjave državnih vrednostnih papirjev zavaruje določena vrednost izpostavljenosti. Vendar je to dovoljeno le, kadar se dokaže, da je večja vrednost posla kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev
1. Korelacijski preskus iz tega poglavja se šteje za opravljenega v enem od naslednjih primerov:
- (a) kvantitativni korelacijski preskus se šteje za opravljenega, kadar je Pearsonov koeficient korelacije med ceno sredstev ali obveznosti in ceno državnega vrednostnega papirja, izračunan na podlagi preteklih podatkov za obdobje vsaj 12 mesecev trgovanih dni tik pred datumom začetka pozicije v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev, vsaj 70 %;

potrebna za uskladitev z merilom tveganja, povezanega z referenčnim portfeljem, in sicer ob upoštevanju naslednjih dejavnikov:

- (a) velikosti nominalne pozicije;
- (b) razmerja občutljivosti izpostavljenosti obveznostim državnih vrednostnih papirjev, ki spadajo v posel kreditne zamenjave;
- (c) dinamičnosti ali statičnosti zadevne strategije zavarovanja.

3. Imetnik pozicije mora zagotoviti, da je njegova pozicija v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev vedno sorazmerna in da je trajanje pozicije v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev ob upoštevanju prevladujočih tržnih običajev in likvidnosti čim bolj usklajeno s trajanjem zavarovane izpostavljenosti ali obdobjem, v katerem subjekt namerava imeti v lasti izpostavljenost. Če so izpostavljenosti, zavarovane s pozicijo v poslu kreditne zamenjave, likvidirane ali odkupljene, jih je treba nadomestiti z enakovrednimi izpostavljenostmi oziroma je treba zmanjšati ali drugače odpraviti pozicijo v poslu kreditne zamenjave.

4. Če je bila pozicija v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev v času sklenitve krita, se ne šteje, da je postala nekrita, če je edini razlog za to, da je postala nekrita, nihanje tržne vrednosti zavarovanih izpostavljenosti ali vrednosti poslov kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev.

5. V vseh okoliščinah, v katerih stranka sprejme pozicijo v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev kot posledico svoje obveznosti kot članica centralne nasprotnne stranke, ki obračunava transakcije s posli kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev, in kot posledico delovanja pravil te centralne nasprotnne stranke, se taka pozicija šteje za neprostoovoljno in ne za pozicijo, ki jo je stranka sklenila, zato se ne šteje za nekrito v skladu s členom 4(1) Uredbe (EU) št. 236/2012.

Člen 20

Metoda za izračun nekrite pozicije v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev

1. Izračun pozicije v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev za fizične ali pravne osebe je njena neto pozicija.
2. Pri izračunu vrednosti upravičenih tveganj, ki so zavarovana ali bodo zavarovana s pozicijo v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev, ločujemo med statičnimi in dinamičnimi strategijami zavarovanja. Pri statičnem zavarovanju, kot so neposredne izpostavljenosti državnim organom ali organom javnega sektorja v državnih vrednostnih papirjih, se uporabi skok na privzeto merjenje izgube, če subjekt, ki ji je imetnik pozicije izpostavljen, ne izpolnjuje obveznosti. Dobljena vrednost se nato primerja z neto teoretično vrednostjo pozicije v poslih kreditnih zamenjav.

3. Pri izračunu vrednosti tveganj, prilagojenih glede na tržno vrednost, za katere je potrebna dinamična strategija zavarovanja, je treba izračune opraviti na podlagi prilagojenosti glede na tveganje in ne na teoretični podlagi, pri čemer se upoštevajo obseg, do katerega se lahko izpostavljenost poveča ali zmanjša med trajanjem, ter relativna nestanovitnost zavarovanih sredstev in obveznosti ter referenčnih državnih vrednostnih papirjev. Prilagoditev z beto se uporabi, če je sredstvo ali obveznost, za katero se pozicija v poslih kreditnih zamenjav uporablja kot zavarovanje, drugačna od referenčnega sredstva posla kreditne zamenjave.

4. Posredne izpostavljenosti tveganjem, na primer prek indeksov, skladov in pravnih oseb s posebnim namenom listinjenja, ter pozicijam v poslih kreditnih zamenjav se sorazmerno upoštevajo glede na obseg, v katerem je referenčno sredstvo, obveznost ali posel kreditne zamenjave zastopan v indeksu, skladu ali drugem mehanizmu.

5. Vrednost upravičenega portfelja sredstev ali obveznosti, ki bodo zavarovane, se odšteje od vrednosti neto pozicije v poslih kreditnih zamenjav v lasti. Če je dobljena vrednost pozitivna, se pozicija šteje za nekrito pozicijo v poslu kreditnih zamenjav v skladu s členom 4(1) Uredbe (EU) št. 236/2012.

POGLAVJE VI

PRAGOV ZA PRIGLASITEV NETO KRATKIH POZICIJ V DRŽAVNIH VREDNOSTNIH PAPIRIH V SKLADU S ČLENOM 7(3)

Člen 21

Pragovi za priglasitev neto kratkih pozicij, povezanih z izdanimi državnimi vrednostnimi papirji

1. Ustrezno merilo za prag, nad katerim je potrebna priglasitev neto kratkih pozicij v izdanih državnih vrednostnih papirjih izdajatelja državnih vrednostnih papirjev ustreznemu pristojnemu organu, je odstotek skupnega zneska neporavnanih izdanih državnih vrednostnih papirjev za vsakega izdajatelja državnih vrednostnih papirjev.
2. Prag za poročanje je denarni znesek. Ta denarni znesek se določi z uporabo odstotkovnega praga, ki se uporablja za neporavnane državne vrednostne papirje izdajatelja državnih vrednostnih papirjev, pri čemer se znesek zaokroži na najbližji milijon evrov.
3. Denarni znesek, ki se določi glede na odstotkovni prag, se vsako četrletje pregleda in posodobi, da izraža spremembe skupnega zneska neporavnanih izdanih državnih vrednostnih papirjev vsakega izdajatelja državnih vrednostnih papirjev.
4. Denarni znesek, ki se določi glede na odstotkovni prag, in skupni znesek neporavnanih izdanih državnih vrednostnih papirjev se izračunata v skladu z metodo za izračun neto kratke pozicije v državnih vrednostnih papirjih.

5. Začetni zneski in dodatne stopnje za izdajatelje državnih vrednostnih papirjev se določijo na podlagi naslednjih dejavnikov:

- (a) pragovi se določijo na ravni, ki ne zahteva priglasitve neto kratkih pozicij z minimalno vrednostjo pri katerem koli izdajatelju državnih vrednostnih papirjev;
- (b) skupni znesek neporavnanih državnih vrednostnih papirjev izdajateljev državnih vrednostnih papirjev in povprečna velikost pozicij, ki jih imajo udeleženci na trgu, v zvezi z državnimi vrednostnimi papirji tega izdajatelja državnih vrednostnih papirjev;
- (c) likvidnost trga državnih vrednostnih papirjev vsakega izdajatelja državnih vrednostnih papirjev, po potrebi vključno z likvidnostjo terminskega trga za te državne vrednostne papirje.

6. Ob upoštevanju dejavnikov iz odstavka 5 so ustrezni pragovi za priglasitev za začetni znesek za vsakega izdajatelja državnih vrednostnih papirjev odstotek, ki je enak 0,1 % ali 0,5 % skupnega zneska neporavnanih izdanih državnih vrednostnih papirjev. Ustrezen odstotek, ki se uporabi za vsakega izdajatelja, se določi na podlagi meril iz odstavka 5, tako da se vsakemu izdajatelju državnih vrednostnih papirjev dodeli eden od dveh odstotkovnih pragov, ki se uporabljata za izračun denarnih zneskov, ustreznih za priglasitev.

7. Začetni kategoriji pragov na dan začetka veljavnosti te uredbe sta:

- (a) začetni prag 0,1 %, ki se uporablja, kadar je skupni znesek neporavnanih izdanih državnih vrednostnih papirjev med 0 in 500 milijardami EUR;
- (b) prag 0,5 %, ki se uporablja, kadar je skupni znesek neporavnanih izdanih državnih vrednostnih papirjev višji od 500 milijard EUR ali kadar obstaja likvidni terminski trg za zadevni državni vrednostni papir.

8. Dodatne ravni se določijo na 50 % začetnih pragov, pri čemer:

- (a) je vsaka raven za 0,05 % višja od začetnega praga za priglasitev 0,1 % in se začne pri 0,15 %;
- (b) je vsaka raven za 0,25 % višja od začetnega praga 0,5 % in se začne pri 0,75 %.

9. Izdajatelj državnih vrednostnih papirjev se premakne v ustrezno skupino praga, kadar je prišlo do sprememb na trgu državnih vrednostnih papirjev izdajatelja državnih vrednostnih papirjev in je pri uporabi dejavnikov iz odstavka 5 ta sprememba trajala vsaj eno koledarsko leto.

POGLAVJE VII

PARAMETRI IN METODE ZA IZRAČUN PRAGA LIKVIDNOSTI ZA ODLOŽITEV OMEJITEV PRI PRODAJI NA KRATKO DRŽAVNEGA VREDNOSTNEGA PAPIRJA V SKLADU S ČLENOM 13(4)

Člen 22

Metode za izračun in določanje praga likvidnosti za odložitev omejitev pri prodaji na kratko državnega vrednostnega papirja

1. Merilo za likvidnost izdanega državnega vrednostnega papirja, ki ga uporabi vsak pristojni organ, je promet, opredeljen kot skupna nominalna vrednost dolžniških instrumentov, s katerimi se trguje, v povezavi s košarico referenčnih meril z različnimi dospelostmi.

2. Začasna odložitev omejitev nekritih poslov prodaje na kratko državnih vrednostnih papirjev se lahko uveljavi, kadar mesečni promet pade pod peti percentil mesečnega obsega trgovanja v prejšnjih 12 mesecih.

3. Vsak pristojni organ za te izračune uporabi reprezentativne podatke z enega ali več mest trgovanja, ki so vedno na voljo in izhajajo iz trgovanja na prostem trgu (OTC) ali običajnega trgovanja, ter o uporabljenih podatkih nato obvesti ESMA.

4. Preden pristojni organi uporabijo pooblastilo za odpravo omejitev prodaje na kratko v zvezi z državnimi vrednostnimi papirji, se prepričajo, da znaten padec likvidnosti ni posledica sezonskih učinkov na likvidnost.

POGLAVJE VIII

ZNATEN PADEC VREDNOSTI ZA FINANČNE INSTRUMENTE, KI NISO LIKVIDNE DELNICE, V SKLADU S ČLENOM 23

Člen 23

Znaten padec vrednosti za finančne instrumente, ki niso likvidne delnice

1. Pri delnicah, ki niso likvidne delnice, znaten padec vrednosti v enem trgovalnem dnevu glede na končno ceno prejšnjega trgovalnega dne pomeni:

- (a) zmanjšanje cene delnice za 10 % ali več, kadar je delnica vključena v glavni nacionalni borzni indeks lastniških vrednostnih papirjev in je osnovni finančni instrument za pogodbo o izvedenem finančnem instrumentu uvrščen v trgovanje na mestu trgovanja;
- (b) zmanjšanje cene delnice za 20 % ali več, kadar je cena delnice 0,50 EUR ali več oziroma enakovreden znesek v lokalni valuti;
- (c) zmanjšanje cene delnice za 40 % ali več v vseh drugih primerih.

2. Povečanje donosa za 7 % ali več na krivulji donosa v enem trgovalnem dnevu za zadevnega izdajatelja državnih vrednostnih papirjev se šteje za znaten padec vrednosti za državno obveznico.

3. Povečanje donosa podjetniške obveznice za 10 % ali več v enem trgovalnem dnevu se šteje za znaten padec vrednosti za podjetniško obveznico.

4. Zmanjšanje cene instrumenta denarnega trga za 1,5 % ali več v enem trgovalnem dnevu se šteje za znaten padec vrednosti za instrument denarnega trga.

5. Zmanjšanje cene indeksnega investicijskega sklada za 10 % ali več v enem trgovalnem dnevu se šteje za znaten padec vrednosti za indeksni investicijski sklad, vključno z indeksnimi investicijskimi skladi, ki so KNPVP. Indeksni investicijski sklad z vzvodom se prilagodi za ustrezno razmerje finančnega vzvoda, da se izrazi 10-odstotni padec cene enakovrednega neposrednega indeksnega investicijskega sklada brez vzvoda. Obratni indeksni investicijski sklad se prilagodi za faktor -1, da se izrazi 10-odstotni padec cene enakovrednega neposrednega indeksnega investicijskega sklada brez vzvoda.

6. Kadar se na mestu trgovanja trguje z izvedenim finančnim instrumentom, vključno s finančnimi pogodbami na razlike, pri čemer je njegov edini osnovni finančni instrument tisti, za katerega je v tem členu in členu 23(5) Uredbe (EU) št. 236/2012 opredeljen znaten padec vrednosti, se šteje, da je vrednost tega izvedenega finančnega instrumenta znatno padla, če je znatno padla vrednost njegovega osnovnega finančnega instrumenta.

POGLAVJE IX

NEUGODNI DOGODKI ALI NEUGODEN RAZVOJ V SKLADU S ČLENOM 30

Člen 24

Merila in dejavniki, ki jih je treba upoštevati pri odločanju, v katerih primerih obstajajo neugodni dogodki ali neugoden razvoj dogodkov in ogroženosti

1. Za namene členov 18 do 21 Uredbe (EU) št. 236/2012 med neugodne dogodke ali neugoden razvoj, ki lahko predstavljajo resno grožnjo finančni stabilnosti ali zaupanju v trg v zadevni državi članici ali v eni ali več drugih državah članicah v skladu s členom 30 Uredbe (EU) št. 236/2012 med drugim spadajo vsa dejanja, posledice, dejstva ali dogodki, ki bodo ali bi lahko predvidoma povzročili naslednje:

(a) resne finančne, monetarne ali proračunske težave, ki lahko privedejo do finančne nestabilnosti v zvezi z državo članico ali banko in drugimi finančnimi institucijami, ki veljajo za pomembne za svetovni finančni sistem, kot so zavarovalnice, ponudniki tržne infrastrukture in družbe za upravljanje s premoženjem, ki delujejo v Uniji, kadar to lahko ogroža pravilno delovanje in celovitost finančnih trgov ali stabilnost finančnega sistema v Uniji;

(b) bonitetno ocenjevanje ali možnost neizpolnjevanja obveznosti s strani katere koli države članice ali bank in drugih finančnih institucij, ki veljajo za pomembne za svetovni finančni sistem, kot so zavarovalnice, ponudniki tržne infrastrukture in družbe za upravljanje s premoženjem, ki delujejo v Uniji, pri čemer to povzroči ali bi lahko povzročilo veliko negotovost v zvezi z njihovo solventnostjo;

(c) bistvene pritiske na prodajo ali neobičajno nestanovitnost, ki bi povzročila znatno poslabšanje položaja vseh finančnih instrumentov, povezanih z bankami in drugimi finančnimi institucijami, ki veljajo za pomembne za svetovni finančni sistem, kot so zavarovalnice, ponudniki tržne infrastrukture in družbe za upravljanje s premoženjem, ki delujejo v Uniji, ter tudi izdajatelji državnih vrednostnih papirjev;

(d) vsakršne bistvene poškodbe fizičnih struktur pomembnih finančnih izdajateljev, tržnih infrastruktur, sistemov kliringov in poravnave ter nadzornikov, ki lahko negativno vplivajo na trge, zlasti kadar škoda nastane zaradi naravne nesreče ali terorističnega napada;

(e) vsakršne bistvene motnje plačilnih sistemov ali postopkov poravnave, zlasti v zvezi z medbančnim poslovanjem, ki povzročajo ali bi lahko povzročile znatne izpade ali zamude pri plačilih ali poravnava v plačilnih sistemih Unije, zlasti kadar lahko povzročijo širjenje finančnega ali gospodarskega stresa v bankah in drugih finančnih institucijah, ki veljajo za pomembne za svetovni finančni sistem, kot so zavarovalnice, ponudniki tržne infrastrukture in družbe za upravljanje s premoženjem, ali v državi članici.

2. Za namene člena 27 ESMA pri obravnavanju meril iz odstavka 1 upošteva možnost prelivanja ali razširitve na druge sisteme ali izdajatelje ter zlasti možnost kakršnih koli samouresničujočih se pojavov.

3. Za namene člena 28(2)(a) grožnja pravilnemu delovanju in integriteti finančnih trgov ali stabilnosti celotnega finančnega sistema ali njegovega dela v Uniji pomeni:

(a) nevarnost resne finančne, monetarne ali proračunske nestabilnosti, ki se nanaša na državo članico ali na finančni sistem v državi članici, če lahko to resno ogrozi pravilno delovanje in integriteto finančnih trgov ali stabilnost celotnega finančnega sistema v Uniji ali njegovega dela;

(b) možnost neizpolnjevanja obveznosti države članice ali nadnacionalnega izdajatelja;

(c) vsakršno bistveno poškodbo fizičnih struktur pomembnih finančnih izdajateljev, tržnih infrastruktur, sistemov kliringov in poravnave ter nadzornikov, ki lahko negativno vpliva na čezmejne trge, zlasti kadar takšna škoda nastane zaradi naravne nesreče ali terorističnega napada, kadar bi to lahko resno ogrozilo pravilno delovanje in integriteto finančnih trgov ali stabilnost celotnega finančnega sistema v Uniji ali njegovega dela;

(d) vsakršne bistvene motnje plačilnih sistemov ali postopkov poravnave, zlasti v zvezi z medbančnim poslovanjem, ki povzročajo ali bi lahko povzročile znatne izpade ali zamude pri plačilih ali poravnah v čezmejnih plačilnih sistemih

Unije, še posebej takrat, kadar lahko povzročijo širjenje finančnih ali ekonomskih težav v celotnem finančnem sistemu Unije ali v njegovem delu.

Člen 25

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. novembra 2012.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 5. julija 2012

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

PRILOGA I

DEL 1

Člena 5 in 6

- Opcije,
- Kriti nakupni boni,
- Standardizirane terminske pogodbe,
- Z indeksom povezani instrumenti,
- Finančne pogodbe na razlike,
- Delnice/enote indeksnih investicijskih skladov,
- Zamenjave,
- Stave na finančne razlike v ceni,
- Paketni naložbeni produkti za neprofesionalne ali profesionalne vlagatelje,
- Kompleksni izvedeni finančni instrumenti,
- Certifikati, vezani na delnice,
- Globalna potrdila o lastništvu.

DEL 2

Člen 7

- Opcije,
 - Standardizirane terminske pogodbe,
 - Z indeksom povezani instrumenti,
 - Finančne pogodbe na razlike,
 - Zamenjave,
 - Stave na finančne razlike v ceni,
 - Kompleksni izvedeni finančni instrumenti,
 - Certifikati, vezani na državne vrednostne papirje.
-

PRILOGA II

DEL 1

Model za delnice, priložen z delto

Člen 10

1. Vsi izvedeni finančni instrumenti in denarne pozicije se obračunajo ob upoštevanju delte, pri čemer ima denarna pozicija delto 1. Vlagatelji za izračun delte izvedenega finančnega instrumenta upoštevajo trenutno vgrajeno nestanovitnost izvedenega finančnega instrumenta in končno ceno ali zadnjo ceno osnovnega instrumenta. Pri izračunu neto kratke pozicije, vključno z naložbami v lastniške instrumente ali denarnimi naložbami in izvedenimi finančnimi instrumenti, fizične ali pravne osebe izračunajo posamezno pozicijo vsakega izvedenega finančnega instrumenta v portfelju, prilagojeno z delto, pri čemer se po potrebi prištevajo ali odštevajo vse denarne pozicije.

2. Nominalne denarne kratke pozicije ni mogoče pobotati z enakovredno nominalno dolgo pozicijo v izvedenih finančnih instrumentih. Dolge pozicije v izvedenih finančnih instrumentih, prilagojene z delto, ne morejo nadomestiti enakih nominalnih kratkih pozicij v drugih finančnih instrumentih zaradi prilagoditve z delto. Fizične ali pravne osebe, ki sklepajo pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih, na podlagi katerih so mogoče neto kratke pozicije, ki jih je treba prijaviti ali objaviti v skladu s členi 5 do 11 Uredbe (EU) št. 236/2012, izračunajo spremembe neto kratkih pozicij v portfelju, ki nastanejo zaradi sprememb delte.

3. Pri izračunu pozicije v vsaki posamezni delnici se upoštevajo vse transakcije, s katerimi se doseže finančna korist v primeru spremembe cene ali vrednosti delnice, ki je del košarice, indeksa ali indeksnega investicijskega sklada. Pozicije v teh finančnih instrumentih se izračunajo ob upoštevanju teže te delnice v osnovni košarici, indeksu ali skladu. Fizične ali pravne osebe izvajajo izračune v zvezi s temi finančnimi instrumenti v skladu s členom 3(3) Uredbe (EU) št. 236/2012.

4. Neto kratka pozicija se izračuna s pobotom dolgih in kratkih pozicij, prilagojenih z delto, pri določenem izdajatelju.

5. Kadar imajo izdajatelji več kategorij delnic, se pri izdanem delniškem kapitalu upošteva in sešteje skupno število delnic, izdanih v okviru vsake kategorije.

6. Pri izračunu neto kratkih pozicij se upoštevajo spremembe v delniškem kapitalu izdajatelja, zaradi katerih lahko začnejo ali prenehajo veljati obveznosti glede priglasitve v skladu s členom 5 Uredbe (EU) št. 236/2012.

7. Nove delnice, izdane na podlagi povečanja kapitala, se obračunajo pri izračunu skupnega izdanega delniškega kapitala od dneva, ko so uvrščene v trgovanje na mestu trgovanja.

8. Neto kratka pozicija, izražena kot odstotek izdanega delniškega kapitala družbe, se izračuna z delitvijo neto kratke pozicije v enakovrednih delnicah s skupnim izdanim delniškim kapitalom družbe.

DEL 2

Model za državne vrednostne papirje, priložen z delto

Člen 11

1. Vse denarne pozicije se upoštevajo z uporabo prilagojenega trajanja njihove nominalne vrednosti. Opcije in drugi izvedeni finančni instrumenti se prilagodijo z delto, ki se izračuna v skladu z delom 1). Izračuni neto kratkih pozicij, ki vsebujejo denarne naložbe in izvedene finančne instrumente, so posamezne pozicije vsakega izvedenega finančnega instrumenta v portfelju, prilagojene z delto, pri čemer se prištevajo ali odštevajo vse denarne pozicije, njihova delta pa je 1.

2. Nominalne pozicije v obveznicah, izdanih v valutah, ki niso euro, se preračunajo v eure z uporabo najnovejše zanesljive posodobljene cene valute, ki je na voljo. Enako načelo se uporablja za druge finančne instrumente.

3. Drugi izvedeni finančni instrumenti, kot so terminske obveznice, se prav tako prilagodijo v skladu z odstavki 1, 2 in 3.

4. Pri izračunu pozicije v vsakem posameznem državnem vrednostnem papirju se upoštevajo vsi gospodarski interesi ali pozicije, s katerimi se doseže finančna korist v državnem vrednostnem papirju, ki je del košarice, indeksa ali indeksnega investicijskega sklada. Pozicije v teh finančnih instrumentih se izračunajo ob upoštevanju teže izpostavljenosti državnega vrednostnega papirja v osnovni košarici, indeksu ali skladu. Vlagatelji izvajajo izračune v zvezi s temi finančnimi instrumenti v skladu s členom 3(3) Uredbe (EU) št. 236/2012.

5. Pri izračunih za instrumente državnih vrednostnih papirjev z visoko korelacijo se uporabljajo enake metode za izračun dolgih pozicij v dolžniških instrumentih izdajatelja državnih vrednostnih papirjev. Dolge pozicije v dolžniških instrumentih izdajatelja državnih vrednostnih papirjev, katerih cena je v visoki korelaciji s ceno določenega državnega vrednostnega papirja, se upoštevajo za namene izračunov. Kadar te pozicije ne opravijo več preskusa visoke korelacije, se pri pobotanju kratkih pozicij ne upoštevajo.
6. Nominalne dolge pozicije v poslih kreditnih zamenjav se pri izračunu upoštevajo kot kratke pozicije. Pri izračunu vlagateljeve pozicije v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev se uporabijo njegove neto pozicije. Pozicije, ki naj bi bile krite ali zavarovane prek nakupa poslov kreditnih zamenjav in niso državne obveznice, se ne upoštevajo kot dolge pozicije. Šteje se, da imajo posli kreditnih zamenjav delto 1.
7. Neto kratka pozicija se izračuna s pobotom nominalnih enakovrednih dolgih in kratkih pozicij, prilagojenih z delto, v izdanih državnih vrednostnih papirjih izdajatelja državnih vrednostnih papirjev.
8. Neto kratka pozicija se izrazi kot denarni znesek v eurih.
9. Pri izračunu pozicij se upoštevajo spremembe v korelacijah in skupnih državnih vrednostnih papirjih izdajatelja državnih vrednostnih papirjev.
10. Le dolge pozicije v dolžniških instrumentih izdajatelja državnih vrednostnih papirjev, katerih cena je v visoki korelaciji s ceno državnega vrednostnega papirja izdajatelja državnih vrednostnih papirjev, se upoštevajo pri pobotanju kratkih pozicij v zadevnem državnem vrednostnem papirju. Določena dolga pozicija v vrednostnem papirju v visoki korelaciji se uporabi le enkrat za pobotanje kratke pozicije v primerih, v katerih vlagatelj ohrani več kratkih pozicij različnih izdajateljev državnih vrednostnih papirjev. Iste dolge pozicije ni mogoče uporabiti večkrat za pobotanje različnih kratkih pozicij v državnih vrednostnih papirjih v visoki korelaciji.
11. Fizične ali pravne osebe z več dodeljenimi dolgimi pozicijami v vrednostnem papirju v visoki korelaciji pri več različnih izdajateljih državnih vrednostnih papirjev imajo evidence, iz katerih so razvidne njihove metode dodeljevanja.
-